

WEEKBERICHT VOOR MEIJEL

Uitgave:
De Gouden Leeuw drukkerij b.v.
Postbus 7001 ♦ 5980 AA Panningen
Telefoon (077) 307 19 80*
Telefax (077) 307 55 64

Redactie:
J. en M. Daems
De Rossecker 4
Postbus 39 ♦ 5768 ZG Meijel
Telefoon (077) 466 25 59

Aanleveren kopij tot maandag 22.00 uur
Huis aan huis bezorging
in Meijel & Neerkant

Mogen wij ons even voorstellen?

Medewerkers De Gouden Leeuw drukkerij b.v. (wegens ziekte ontbreken enkele medewerkers)

Nieuwe gezichten achter weekbericht voor Meijel

Jawel hoor, hij ligt voor u! Een editie van Weekbericht voor Meijel, voor de éérste keer door De Gouden Leeuw drukkerij uitgegeven. Per 1 maart j.l. hebben wij de druk en uitgave van Weekbericht voor Meijel overgenomen van Mennen-Schriks Grafische Bedrijven uit Asten. De Gouden Leeuw drukkerij is gelegen aan de Wilhelminastraat 17 te Panningen en bestaat al ruim 85 jaar.

Naast onze laatste aanwinst, Weekbericht voor Meijel, geven we de nieuwsbladen Midden-Limburg en Op den Baum uit. Het blad Midden-Limburg verschijnt iedere week in de gehele gemeente Helden, Op den Baum wordt wekelijks verspreid in Baarlo, Kessel, Kessel-Eik en Maasbree. In al haar nieuwsbladen stelt De Gouden Leeuw drukkerij telkens het plaatselijke nieuws centraal, waardoor de bladen als het

ware een "huisvriend" zijn voor inwoners van de betreffende gemeenten.

Niet alleen uitgeverij, ook drukkerij

Behalve een drietal nieuwsbladen vervaardigt De Gouden Leeuw drukkerij drukwerk in alle denkbare vormen en kleuren voor zowel particulieren als bedrijven, verenigingen en instellingen. Van visitekaartjes tot folders, van briefpapier tot gidsen, van geboortekaartjes tot kettling-formulieren, van enveloppen tot boeken, alles is mogelijk. De eigen ontwerpafdeling van het bedrijf kan voor klanten alle wensen en ideeën vertalen in eigentijdse grafische producten.

Een naam om te onthouden:

De Gouden Leeuw drukkerij b.v.
Wilhelminastraat 17
5981 XW PANNINGEN
Tel.: (077) 307 19 80 Fax: (077) 307 55 64

Mennen-Schriks Grafische Bedrijven en het Weekbericht voor Meijel

Vanaf 3 februari 1945, dus ruim 53 jaar, vormden Mennen-Schriks Grafische Bedrijven (vóór 1 januari 1997 Drukkerij Mennen) te Asten en het Weekbericht voor Meijel 'n, naar het schen, onlosmakelijk eenheid. Toch is die eenheid met ingang van 1 maart 1998 verbroken. Zoals de vorige week in het Weekbericht aangekondigd werd, heeft drukkerij De Gouden Leeuw uit Panningen op die datum het Weekbericht voor Meijel overgenomen. Over de achtergronden van deze overdracht spraken we met Adrie Mennen, sinds 1964 verbonden aan drukkerij Mennen en de zoon en opvolger van Harry Mennen die in 1930 drukkerij Mennen als bedrijf begon. Met Harry Mennen was het dat Piet Rooijackers en Mart Pluijm, de initiatiefnemers voor de totstandkoming van het Weekbericht voor Meijel, in januari 1945 overeenstemming over het uitgeven van het blad bereikten.

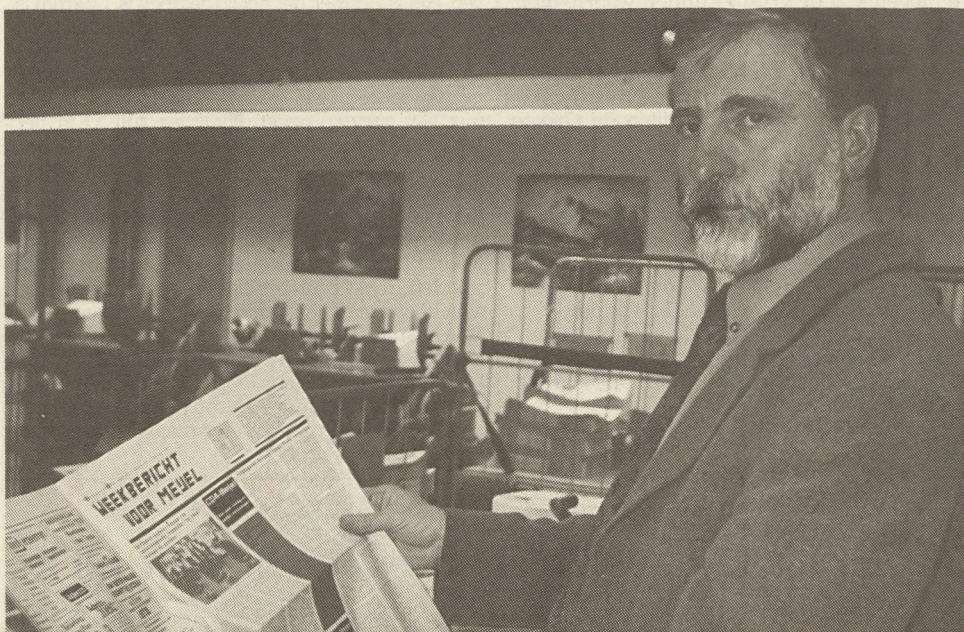
Persoonlijke band en sociale functie

De relatie tussen drukkerij Mennen en de Meijelse gemeenschap ontstond in de oorlogsjaren. Vele Meijelsen waren toen in Asten geëvacueerd en onder hen bevond zich het gezin van Mart Pluijm die in contact kwam met Harry Mennen. De persoonlijke band die toen ontstaan is, groeide in de loop der jaren uit en kreeg voor drukkerij Mennen, met name door de uitgave van het Weekbericht, 'n veel bredere inhoud. "Er lag 'n lijn tussen mijn vader en Mart Pluijm, maar de sociale functie van de krant is door mijn vader altijd heel belangrijk gevonden. Was die er niet geweest en zou het Weekbericht puur zakelijk bekeken zijn, dan was de uitgave ervan al lang gestopt", aldus Adrie Mennen, die ter illustratie van zijn opvatting verwijst naar het begin van de jaren vijftig toen het uitgeverrecht en de hele exploitatie van het Weekbericht nog in handen was van Mart Pluijm. "Voor Pluijm moest er toen geld bij en de drukkerij heeft de krant toen overgenomen. Voor ons is het Weekbericht nooit 'n winstobject geweest. Aanvankelijk was er weliswaar nog 'n combinatie met drukorders waardoor het financieel gezien toch nog enigszins interessant was, maar meer dan quitte spelen heeft er nooit ingezet". Dat veranderde ook niet nadat Adrie in 1964 mee in de zaak was gekomen. "De band met het verleden en mijn persoonlijke binding met de gemeenschap Meijel was minder, maar die is wel altijd merkbaar aanwezig geweest en ook gebleven. Die relatie gaat dan ook verder dan 'n puur zakelijke. Het afscheid van het Weekbericht gaat voor mij dan ook gepaard met gemengde gevoelens. Nuchter zakelijk bezien is het uit bedrijfseconomisch opzigt 'n goede beslissing, maar vanaf 1964 hebben we het Weekbericht iedere week gemaakt. Persoonlijk betekent deze overdracht voor mij toch wel iets. Het zijn tenslotte bijna 35 jaar dat ik daarbij betrokken ben geweest".

Enling binnen ordersoorten

Aan de beslissing tot overdracht van het Weekbericht voor Meijel aan drukkerij De Gouden Leeuw liggen dan ook zakelijke motieven ten grondslag. "In de ordersoorten binnen

ons bedrijf was het Weekbericht 'n eenling. We geven namelijk geen andere kranten uit. De krant als zodanig leverde al meerdere jaren 'n exploitatietekort op. Door de overname van het bedrijf Schriks op 1 januari 1997 is vervolgens nog duidelijker geworden dat het maken van de krant eigenlijk niet meer binnen onze bedrijfsactiviteiten paste. In de krant ging te veel tijd zitten als die activiteit afgezet wordt tegen de commerciële orders die sinds januari 1997 door het bedrijf moeten". Adrie Mennen illustreert dat met het gegeven dat de exploitatie van het Weekbericht zo'n twee procent van de totale bedrijfsomzet vormt. Mennen-Schriks Grafische Bedrijven, 'n bedrijf met 60 full-time personeels-eenheden die ingevuld worden door meer dan 70 werknemers, is namelijk vooral actief in de pro-

Adrie Mennen met de laatste uitgave van het Weekbericht voor Meijel die door Mennen-Schriks Grafische Bedrijven vervaardigd is.

ductie van boeken, tijdschriften en commercieel drukwerk. "Bij De Gouden Leeuw ligt die verhouding heel anders. Daar vormt het maken van kranten 'n veel belangrijker onderdeel van het pakket en zij zijn dan ook beter toegerust op het maken van kranten, juist door de verder specialisatie op dat gebied", voegt Adrie Mennen daaraan toe. Het Weekbericht voor Meijel en de gemeenschap Meijel zullen, zo verzekert hij, in de toekomst met veel interesse gevolgd blijven worden. Dat is niet vreemd als bekeken wordt hoe nauw Mennen-Schriks Grafische Bedrijven en de gemeenschap Meijel in de voorbije 53 jaar met elkaar verbonden zijn geweest.

Gemeenschapsbindend element

Een persoonlijk woord van redactiewege daarover mag, zo menen we, voor één keer wel. Aan

Gouden bruidspaar Jenkins-Noordhoorn

Dinsdag 3 maart was het vijftig jaar geleden dat John Jenkins (nu 85) en Johanna Noordhoorn (87) te Bogor op West-Java (Indonesië) in het huwelijk traden. Dat was gisteren vijftig jaar geleden en voor hun kinderen is dat uiteraard 'n prachtig moment om daar samen met hen op 'n feestelijke manier bij stil te staan. Vrijdag 6 maart wordt dan ook feest gevierd.

De tijd als militair

Voordat John Jenkins in 1947 in Bogor z'n vrouw leerde kennen had hij al 'n bewogen leven achter de rug. Dat leven was met name de jaren die daaraan vooraf gingen bepaald geweest door oorlog en oorlogsomstandigheden. Als 21-jarige moest John z'n militaire dienstplicht vervullen en dat deed hij in 1933. Toen kreeg hij 'n zes maanden durende opleiding voor de Koninklijke Zeemacht en de zes maanden durende herhalingsoefeningen in 1938 bracht hij voor 'n groot gedeelte door op Hr. Ms. 'Sumatra', 'n lichte kruiser die oefeningen uitvoerde op de Indische zeeën. Op 22 december 1941 kreeg hij, nadat de VS. Japan de oorlog hadden verklaard, de militaire mobilisatieoproep. Z'n burgerbetrekking, fabrieksemployé bij de Nederlandse Gouvernements Guttapescha Rubberonderneming in Tjipetir-Tjibadak (West-Java), moest hij daarvoor opgeven. Op de kruiser 'Sumatra' begon voor hem toen 'n zwervtocht over de halve wereld. Die bracht hem eerst naar Ceylon (Sri Lanka) waar 'n Japans bombardement veel schade aanrichtte, maar waarbij de 'Sumatra' gespaard bleef. Ook in Colombo, de hoofdstad van 't toenmalige Ceylon, werden diverse oorlogs- en vrachtschepen die de 'Sumatra' escorteerde door Japanse bombardementen tot zinken gebracht, of er werd zware schade aan toegebracht. Via Durban en Kaapstad (eide in Zuid-Afrika) werd koers gezet naar Casablanca (Marokko). Torpedo-aanvallen zorgden voor veel oponthoud tijdens deze zeereis, die voorlopig eindigde in Portsmouth (Engeland). De bemanning van de 'Sumatra', en dus ook John, werden na 'n oefenperiode in Engeland overgeplaatst naar 'n gloednieuw modern fregat, nl. Hr. Ms. onderzeebootjager 'Johan Maurits'. Op dit fregat bracht John vervolgens 23 maanden in de Middellandse Zee door. Daar werden tussen Gibraltar en Alexandrië (Egypte) in totaal 2200 geallieerde troepschepen geëscorteerd. Tijdens onderhoudswerkzaamheden aan de Johan Maurits was John enige weken in de Israëlische kustplaats Haifa gestationeerd en van daaruit reisde hij 14 dagen per bus door Israël en bezocht onder meer Nazareth, Bethlehem, de berg Golgotha en uiteraard Jeruzalem. In 1944 werd de Johan Maurits teruggevoerd naar Engeland en vanaf het eiland Wright deel te gaan nemen aan het tweede front in Europa. John landde in Oostende (België), kwam via Terneuzen en Antwerpen in Vlissingen terecht en nam van daaruit deel aan de bevrijding van Walcheren. Daar werd hij ook ingezet bij de bewaking van de sluisen en ver-

bleef ±8 maanden in Vlissingen. Toen moest de oversteek naar Londen gemaakt worden. Van daaruit volgde in opdracht van gouverneur-generaal Van Mook uitzending naar de zogenaamde overzeese gebiedsdelen en wel als Nedelands Indisch gemilitariseerde sergeant N.I.C.A. (Neth. Indies Civil Affairs) in K.N.I.L.-verband. Via het Panamakanaal werd koers

het gezin Jenkins in 1960 in Meijel aangeboden. Aan de Past. Frischestraat 26 hebben John en Johanna met hun kinderen vanaf toen gewoond en in Meijel werden nog drie kinderen geboren. Op de eerste tijd uit Meijel kijken ze met veel dankbaarheid terug, met name omdat ze door veel mensen vooruit geholpen werden. "De mensen waren hier heel aardig. We zijn goed ontvangen", vertelt Johanna daarover. "We voelden ons dan ook als echte Meijelsen tussen de Meijelsen", valt daarover bovendien te beluisteren.

Hobby's

John werd vanwege z'n zwakke longen aanvankelijk te werk gesteld in Helden bij de sociale werkplaats. Door het volgen van cursussen behaalde hij de diploma's voor constructie-bankwerker en werkte vervolgens onder meer bij de S.I.F. te Helden en bij de Machine werkplaats te Venlo. Door 'n verkeersongeval waarbij hij

gezet naar Sydney (Australië), maar door de atoombomben op Hiroshima en Nagasaki en daardoor het einde van de Tweede Wereldoorlog, kregen de opdrachten plotseling 'n andere wending. John eindigde in z'n geboorteplaats Batavia (nu Djakarta) als Nederlands Indisch sergeant, werd later sergeant-majoor en uiteindelijk adjudant onderofficier bij de mobiele transportdienst. In die functies was hij tot 30 september 1949 verbonden aan het K.N.I.L. en werd ingezet om te proberen orde en vrede te handhaven op West-Java. In 1949 volgde zijn demobilisatie. Het oorlogsherinneringskruis met 2 gespen en het ereteken voor orde en vrede met 3 gespen zijn onderscheidingen die aan hem voor z'n werk als militair verleend werden.

Naar Nederland

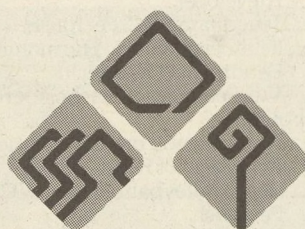
Bij z'n demobilisatie was hij al getrouwd met Johanna Noordhoorn, met wie hij in 1947 kennis maakte in Bogor. Johanna was daar werkzaam als verpleegster in het Rode Kruis ziekenhuis. Ze was 'n weesmeisje en woonde daar samen met haar oma, die eveneens Noordhoorn heette. Johanna en John konden, ondanks hun leeftijdsverschil, goed met elkaar overweg en na 'n tijdje volgde hun verlovings, waarna ze op 3 maart 1948 trouwden. Ze bleven enige tijd in Bogor wonen, verhuisden naar Sukubumi en woonden tenslotte tot 1953 in Djakarta. Toen was hun gezin uitgegroeid tot acht kinderen en met hun kinderen vertrokken zij uit Indonesië, zogenaamd als de 'verschoppelingen van president Soekarno'. Toen ze in Nederland aankomen waren, kregen ze in Eindhoven woonruimte toegewezen. John moest behandeld worden voor z'n zwakke longen, 'n kwaal die hij had overgehouden aan z'n militaire diensttijd, en hij verbleef enige tijd in 't sanatorium in Bakel. Van daaruit verzocht hij de toenmalige minister Klompé om andere woonruimte en die kreeg

als bromfietser in 1971 te Baarlo op het fietspad door 'n auto werd aangereiden, brak hij z'n rechterbovenbeen en werd vanaf toen arbeidsongeschikt. Dat wil niet zeggen dat hij daarna z'n tijd in ledigheid doorbracht. Met name het schilderen ging vanaf toen 'n nog belangrijker plaats innemen. De eerste Meijelse inwoner die hij schilderde was burgemeester Sanders en vele anderen zijn daarna door hem geportretteerd. Z'n geboorteland vormt 'n andere inspiratiebron en dat is in de naar schatting 400 schilderwerken die hij maakte dan ook vaak aanwezig. In 1990 bracht hij samen met enkele van z'n kinderen 'n bezoek aan Indonesië en bezocht onder meer het graf van zijn moeder. Zij ligt begraven bij zijn ouderlijk huis, dat evenals 'n aantal theetuin, rijstvelden en 'n ander woonhuis tijdens het conflict tussen Nederland en Indonesië door de Indonesische regering genationaliseerd is. "We hebben toen alles verloren", merkt John daarover op. Johanna is niet mee teruggegaan naar Indonesië. "Ik durf niet te vliegen", zet ze uiteen. Haar dagelijkse bezigheden bestaan nu uit het zorgen voor het huishouden, waarbij het klaarmaken van Indische rijsttafel 'n echte hobby van haar is. Samen met haar man volgt ze het (wereld)nieuws via krant en televisie op de voet en uiteraard nemen hun tien kinderen (één kind is overleden), hun 16 kleinkinderen en hun achterkleinkind ook 'n zeer speciale plaats in hun leven in.

Feest

Samen met hen wordt vrijdag 6 maart feest gevierd. Hun gouden huwelijksdag begint met 'n H. Mis in de St. Nicolaaskerk om 14.00 uur, waarna het feest voortgezet wordt in Hotel de Zwaan. Daar vindt tussen 18.30 en 19.30 uur 'n receptie plaats waarop men het gouden bruidspaar kan feliciteren.

Red.

Gemeente Meijel

Per 1 maart 1998 is het Weekbericht voor Meijel overgedragen aan De Gouden Leeuw Drukkerij bv te Panningen.

Bij gelegenheid van deze overdracht zeggen wij dank aan Mennen-Schriks Grafische Bedrijven te Asten (voorheen Drukkerij Mennen te Asten) voor de voortreffelijke wijze waarop zij vanaf de totstandkoming in februari 1945 ruim 53 jaar vorm hebben gegeven aan het Weekbericht voor Meijel en daardoor bijgedragen hebben aan de onmisbare communicatie binnen de Meijelse gemeenschap, voor burgers, verenigingen, ondernemers en gemeente.

De jarenlange verbondenheid van Mennen-Schriks Grafische Bedrijven bv met Meijel heeft geleid tot een zorgvuldige overdracht van "ons" huis-aan-huis-blad waarbij gestreefd is naar het zoveel als mogelijk handhaven van de huidige opzet. Voor de zorg voor de continuïteit en de wijze van overdracht spreken wij onze waardering uit.

Wij wensen Mennen-Schriks Grafische Bedrijven bv veel succes bij de verdere activiteiten.

De nieuwe uitgever heten wij hartelijk welkom in Meijel.

Het gemeentebestuur van Meijel